

Eszteró István

Bartók szülőhelye körül

Mondják, hogy született zenétlen tájon,
kiben a mindenség zenélhet fájón,

bérelt ház fogadta, bérbe fényes eget
hajtott fölé Isten, zongorafedelet,

legyen csillagokkal tele a lanka,
merre nádassal bujdokol Aranka,

ahol századokból virágzó balladák
lengetik szirmaik kivérző harmatát,

merre ütőhangszer élesen csattan
embert emésztő háborús iszapban,

amikor léleknek hegedűsikolyát
elnyomja fűrészhang, reccsenő csigolyák,

döngjön visszhangzó csűrök koncertterme,
mikor a jóság átkozódik benne,

mert hol a borzalom nászünnepet ület,
pogány villámlással csap be a fészület...

törékeny derűnek, mint székely este
csendjét a földön hiába kereste,

csikorgó boltozat, üstdob egyetemes
szívdobbanására sírta: szeress, szeress,

játszotta egyre átlátszóbb kezekkel
azt, ami halálon túl sem ereszt el,

mert sok adatik keserves hazából,
annak, ki reményt visszafele számol.

Mondják, hogy aszkéta, Kőrösi Csoma, szent,
kilenc szarvasokkal ki végtelenbe ment,

nyomán népdalok szárnyalnak, kolindák
körül lebegő piros szederindák,

mondják, ha tisztaság szemében izzik,
hóvirág gyökere terjed a szívig,

ahol világra jött, zenétlen tájon,
kiben a mindenség zenélhet fájón.

Ráduly János

Bartók

nem voltam becsvágyó hiú
csak ember
tisztá
bennem kilenc csodaszarvasok
erdély
székelyföld
piros alma leesett a sárba
ki felveszi nem veszi hiába
igen
az álmom lett új és más
tiétek
fából faragott királyfi
csodálatos mandarin
szonáta 2 zongorára és ütőhangszerekre
dörömbölök
jajongok
visongok
könyörgöm értetek
